

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمانهای بین‌المللی جهانی

ماده واحده - کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمانهای بین‌المللی جهانی مورخ ۱۴ مارس ۱۹۷۵ (۲۳ اسفند ۱۳۵۳) مشتمل بر یک مقدمه و ۹۲ ماده به شرح پیوست و اجازه تسلیم سند الحاق آن داده می‌شود.

[Z] کنوانسیون وین راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمانهای بین‌المللی جهانی

دولتهای طرف کنوانسیون حاضر با آگاهی از نقش مهم و روزافزون دیپلماسی چند جانبه در روابط بین دولتها و مسئولیتهای سازمان ملل متحد و آژانسهای تخصصی آن و سایر سازمانهای بین‌المللی جهانی در جامعه بین‌المللی و با توجه به اهداف و اصول منشور ملل متحد در مورد برابری کامل دولتها، حفظ صلح بین‌المللی و تأمین و پیشبرد روابط دوستانه و همکاری بین دول و با یادآوری امر تدوین و توسعه پیشبرد حقوق بین‌الملل حاکم بر روابط دو جانبه بین دول که طی کنوانسیون وین راجع به روابط دیپلماتیک مورخ ۱۹۶۱ و کنوانسیون وین راجع به روابط کنسولی مورخ ۱۹۶۳ و کنوانسیون مربوط به مأموریت‌های ویژه مورخ ۱۹۶۹ حاصل گردید و با اعتقاد به این که کنوانسیون بین‌المللی راجع به نمایندگی دول در روابط خود با سازمانهای بین‌المللی جهانی در گسترش روابط دوستانه و همکاری میان دولتها، صرفنظر از نظامهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی آنها مؤثر خواهد بود و با یادآوری مفاد ۱۰۵ منشور ملل متحد و وقوف بر این که مزایا و مصونیت‌های مندرج در کنوانسیون حاضر برای بهره‌مندی افراد نمی‌باشد بلکه به منظور تأمین اجرای مؤثر وظایف آنها در قبال سازمانها و کنفرانسها اعطاء می‌گردد و با توجه به مفاد کنوانسیون راجع به مزایا و مصونیت‌های سازمان ملل متحد مورخ ۱۹۴۶ و کنوانسیون مزایا و مصونیت‌های راجع به آژانسهای تخصصی مورخ ۱۹۴۷ و سایر موافقتنامه‌های معتبر بین دول و سازمانهای بین‌المللی و با اذعان به این که مقررات حقوق بین‌الملل عرفی همچنان نسبت به مسائل که در موارد کنوانسیون حاضر صراحتاً پیش بینی نشده است حاکم خواهد بود، به شرح زیر موافقت نمودند.

بخش اول - مقدمه

ماده ۱ - تعریف اصطلاحات:

از لحاظ کنوانسیون حاضر:

۱ - اصطلاح "سازمان بین‌المللی" به سازمانهای بین‌الدول اطلاق می‌شود.

۲ - اصطلاح "سازمان بین‌المللی جهانی" به سازمان ملل متحد، آژانسهای تخصصی آن، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سازمانهای مشابهی که عضویت و مسئولیتهای آنها در سطح جهانی قرار دارد، اطلاق می‌گردد.

۳ - واژه "سازمان" یعنی سازمان بین‌المللی مورد نظر.

۴ - واژه "ارگان" به دو مورد زیر اطلاق می‌گردد.

الف) هر ارگان اصلی یا فرعی از یک سازمان بین‌المللی - یا

ب) هر کمیسیون، کمیته یا گروه فرعی از آن گونه ارگانها که دولتها در آنها عضویت دارند.

۵ - کلمه "کنفرانس" به کنفرانس دول اطلاق می‌شود که توسط یک سازمان بین‌المللی یا تحت نظر چنین سازمانی تشکیل گردد.

۶ - واژه "مأموریت" بر حسب مورد به یک مأموریت دائم یا یک مأموریت دائم ناظر اطلاق می‌گردد.

۷ - اصطلاح "مأموریت دائم" به مأموریتی اطلاق می‌شود که جنبه دائمی داشته باشد و از طرف یک دولت عضو یک سازمان بین‌المللی به نمایندگی آن دولت به سازمان مزبور اعزام شده باشد.

۸ - اصطلاح "مأموریت دائم ناظر" به مأموریتی اطلاق می‌شود که جنبه دائمی داشته باشد و توسط دولت غیر عضو یک سازمان بین‌المللی به نمایندگی آن دولت به سازمان مزبور اعزام شده باشد.

۹ - اصطلاح "هیأت نمایندگی" بر حسب مورد به هیأت نمایندگی در یک ارگان یا هیأت نمایندگی در یک کنفرانس اطلاق می‌گردد.

۱۰ - عبارت "هیأت نمایندگی در یک ارگان" به هر هیأت نمایندگی اطلاق می‌شود که توسط و به نمایندگی از طرف یک دولت برای شرکت در مذاکرات ارگان اعزام شده باشد.

۱۱ - عبارت "هیأت نمایندگی در یک کنفرانس" به هر هیأت نمایندگی اطلاق می‌شود که توسط و به نمایندگی از طرف یک دولت برای شرکت در کنفرانس اعزام شده باشد.

۱۲ - اصطلاح "هیأت نمایندگی ناظر" بر حسب مورد به هر هیأت نمایندگی ناظر در یک ارگان یا کنفرانس اطلاق می‌گردد.

۱۳ - عبارت "هیأت نمایندگی ناظر در یک ارگان" به هر هیأت نمایندگی اطلاق می‌شود که توسط و به نمایندگی از طرف یک دولت برای شرکت در مذاکرات ارگان به عنوان ناظر اعزام گردد.

۱۴ - عبارت هیأت "نمایندگی ناظر در یک کنفرانس" به هر هیأت نمایندگی اطلاق می‌شود که توسط و به نمایندگی از طرف یک دولت برای شرکت در مذاکرات کنفرانس به عنوان ناظر اعزام گردد.

۱۵ - اصطلاح "دولت پذیرنده" به دولتی اطلاق می‌شود که:

الف) مقر سازمان یا دفتر سازمان در قلمرو آن قرار داشته باشد.

ب) اجلاس هیأت یک ارگان یا کنفرانس در قلمرو آن تشکیل گردد.

۱۶ - "دولت فرستنده" به دولتی اطلاق می‌شود که:

الف) هیأتی به مقر سازمان یا دفتر آن اعزام دارد یا

ب) یک هیأت نمایندگی را به یک ارگان یا کنفرانس اعزام دارد یا

ج) یک هیأت نمایندگی ناظر را به یک ارگان یا کنفرانس اعزام نماید.

۱۷ - "رئیس مأموریت" بر حسب مورد به نماینده دائم یا ناظر دائم اطلاق می‌شود.

۱۸ - "نماینده دائم" یعنی شخصی که از طرف دولت فرستنده به عنوان رئیس مأموریت دائم انجام وظیفه می‌نماید.

۱۹ - "ناظر دائم" به شخصی اطلاق می‌شود که از طرف دولت فرستنده متصدی ریاست یک هیأت دائم ناظر باشد.

۲۰ - "اعضای مأموریت" به رئیس مأموریت و کارمندان او اطلاق می‌گردد.

۲۱ - "رئیس هیأت نمایندگی" به نماینده‌ای گفته می‌شود که از طرف دولت فرستنده در این سمت انجام وظیفه نماید.

۲۲ - منظور از "نماینده" هر شخصی است که از طرف یک دولت برای شرکت در مذاکرات یک ارگان یا کنفرانس به نمایندگی از طرف آن دولت معرفی معرفی می‌گردد.

۲۳ - "اعضای هیأت نمایندگی" به نمایندگان و کارمندان هیأت اطلاق می‌شود.

۲۴ - "رئیس هیأت نمایندگی ناظر" به نماینده ناظری اطلاق می‌شود که از طرف دولت فرستنده برای انجام وظیفه در این سمت مأمور شده باشد.

۲۵ - "نماینده ناظر" یعنی شخصی که از طرف یک دولت برای شرکت در مذاکرات یک ارگان یا کنفرانس به عنوان ناظر تعیین شده باشد.

۲۶ - "اعضای هیأت نمایندگی ناظر" به نمایندگان ناظر و کارمندان هیأت اطلاق می‌گردد.

۲۷ - اصطلاح "کارمندان" اطلاق می‌شود به کارمندان دیپلماتیک، اداری، فنی و خدمه مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر.

۲۸ - "کارمندان دیپلماتیک" به آن دسته از کارمندان مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر اطلاق می‌شود که از سمت دیپلماتیک در مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر برخوردار باشند.

۲۹ - "کارمندان اداری و فنی" اطلاق می‌شود به کارمندانی که در کادر اداری و فنی یک مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر انجام وظیفه می‌کنند.

۳۰ - "خدمه" به کارکنانی اطلاق می‌شود که برای انجام امور خانگی یا خدمات مشابه در یک مأموریت هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر استخدام شده باشند.

۳۱ - "مستخدمین شخصی" به افرادی اطلاق می‌شود که منحصراً برای خدمت شخصی اعضای مأموریت یا هیأت نمایندگی استخدام شده باشند.

۳۲ - اصطلاح "اماکن مأموریت" یعنی ابنیه یا قسمتهایی از ابنیه و زمین متصل به آن که مالک آن هر که باشد، برای انجام امور مأموریت منجمله به‌عنوان محل اقامت رئیس مأموریت مورد استفاده قرار گیرد.

۳۳ - "اماکن هیأت نمایندگی" یعنی ابنیه یا قسمتهایی از ابنیه که مالک آن هر که باشد، منحصراً به عنوان دفاتر هیأت نمایندگی مورد استفاده قرار گیرد.

۳۴ - "مقررات سازمان" به ویژه اطلاق می‌شود به اساسنامه، تصمیمات و قطعنامه‌های مربوطه و رویه ثابت سازمان.

۲ - مفاد بند یک ماده حاضر در خصوص تعریف اصطلاحات مندرج در کنوانسیون حاضر به نحوه کاربرد این اصطلاحات در سایر اسناد بین‌المللی یا قوانین داخلی هر کشور یا معانی که ممکن است در این گونه اسناد و قوانین به آنها داده شده لطمه‌ای وارد نمی‌سازد.

ماده ۲ - دامنه شمول کنوانسیون حاضر

۱ - کنوانسیون حاضر شامل نمایندگی دولتها در روابط خود با هر سازمان بین‌المللی که دارای جنبه جهانی می‌باشد و نمایندگی دولتها در کنفرانسهایی که توسط یا تحت سرپرستی چنین سازمانی تشکیل می‌شود، خواهد بود مشروط بر آنکه این کنوانسیون مورد قبول دولت پذیرنده قرار گیرد و سازمان تشریفات مندرج در ماده ۹۰ را تکمیل کرده باشد.

۲ - عدم شمول کنوانسیون حاضر در مورد سایر سازمانهای بین‌المللی، مانع از آن نخواهد بود که هر یک از مقررات مندرج در این کنوانسیون که به موجب حقوق بین‌الملل بدون توجه به کنوانسیون حاضر قابل اجراست، نسبت به نمایندگی دولتها در روابطشان با سایر سازمانهای مشابه قابل اجرا باشد.

۳ - عدم شمول کنوانسیون حاضر نسبت به کنفرانس‌های دیگر مانع از آن نخواهد بود که هر یک از مقررات مندرج در کنوانسیون حاضر که به موجب حقوق بین‌الملل بدون توجه به این کنوانسیون قابل اجراست نسبت به نمایندگی دولتها در کنفرانس‌های مشابه قابل اجرا باشد.

۴ - هیچ یک از مقررات کنوانسیون حاضر مانع از انعقاد موافقتنامه‌هایی بین دولتها یا بین دولتها و سازمانهای بین‌المللی به منظور تعمیم تمام یا قسمتی از مقررات این کنوانسیون نسبت به سازمانها یا کنفرانس‌های بین‌المللی دیگری غیر از آنچه در بند یک این ماده ذکر گردیده نخواهد گردید.

ماده ۳ - رابطه بین کنوانسیون حاضر و مقررات مربوطه سازمانها یا کنفرانس‌های بین‌المللی مقررات کنوانسیون حاضر لطمه‌ای به مقررات مربوط سازمان یا هر گونه مقررات مربوطه آیین‌نامه داخلی کنفرانس وارد نمی‌سازد.

ماده ۴ - رابطه کنوانسیون حاضر با سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی

الف) مفاد کنوانسیون حاضر هیچگونه لطمه‌ای به سایر موافقتنامه‌های لازم‌الاجرا بین دولتها یا بین دولتها و سازمانهای بین‌المللی که دارای جنبه جهانی می‌باشند، وارد نخواهد ساخت.

ب) مفاد کنوانسیون حاضر مانع از انعقاد سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی راجع به نمایندگی دولتها در روابط خود با سازمانهای بین‌المللی که دارای جنبه‌های جهانی می‌باشد یا نمایندگی آن دولتها در کنفرانس‌هایی که توسط آن گونه سازمانها تشکیل می‌گردد، نخواهد بود.

بخش دوم - مأموریتها در سازمانهای بین‌المللی

ماده ۵ - تأسیس مأموریت.

- ۱ - دولت‌های عضو می‌توانند در صورتی که مقررات سازمان اجازه دهد، مأموریت‌های دائمی را برای اجرای وظایف مذکور در ماده ۶ در سازمان تأسیس نمایند.
- ۲ - دول غیر عضو می‌توانند در صورتی که مقررات سازمان اجازه دهد، نسبت به تأسیس مأموریت‌های دائم ناظر در سازمان برای اجرای وظایف مذکور در ماده ۷ اقدام نمایند.
- ۳ - سازمان امکان برقراری یک مأموریت را قبل از تأسیس آن به دولت پذیرنده اطلاع خواهد داد.
- ماده ۶ - وظایف مأموریت دائم،
 - الف) تأمین انجام نمایندگی دولت فرستنده در سازمان
 - ب) حفظ ارتباط بین دولت فرستنده و سازمان
 - ج) مذاکره با سازمان و در سازمان
 - د) تعیین فعالیت‌هایی که باید در سازمان انجام شود و گزارش این فعالیتها به دولت فرستنده.
 - ه) تضمین شرکت دولت فرستنده در فعالیت‌های سازمان
 - و) حفظ منافع دولت فرستنده در رابطه با سازمان
 - ز) پیشبرد تحقق اهداف و اصول سازمان از طریق همکاری با سازمان و در سازمان.
- ماده ۷ - وظایف مأموریت دائم ناظر شامل موارد زیر خواهد بود:
 - الف) تأمین انجام نمایندگی دولت فرستنده و حفظ منافع آن دولت در رابطه با سازمان و حفظ روابط با سازمان.
 - ب) تعیین فعالیت‌هایی که باید در سازمان انجام شود و گزارش این فعالیتها به دولت فرستنده.
 - ج) پیشبرد همکاری با سازمان و مذاکره با آن.
- ماده ۸ - انتصاب چندگانه.
 - ۱ - دولت فرستنده می‌تواند شخص واحدی را به عنوان رئیس مأموریت در دو یا چند سازمان بین‌المللی انتصاب نماید یا می‌تواند رئیس مأموریتی را به‌عنوان کارمند دیپلماتیک در یکی دیگر از نمایندگی‌های خود مأمور نماید.
 - ۲ - دولت فرستنده می‌تواند یکی از کارمندان دیپلماتیک مأموریت خود را به عنوان رئیس مأموریت در سایر سازمان‌های بین‌المللی منصوب یا یکی از کارمندان مأموریت را به عنوان کارمند مأموریت دیگری تعیین کند.
 - ۳ - دو یا چند دولت می‌توانند شخص واحدی را به عنوان رئیس مأموریت در سازمان بین‌المللی واحدی منصوب نمایند.
- ماده ۹ - تعیین اعضای مأموریت
دولت فرستنده می‌تواند با رعایت مقررات مواد ۱۴ و ۷۳، اعضای مأموریت خود را آزادانه تعیین نماید.
- ماده ۱۰ - اعتبارنامه رئیس مأموریت.
اعتبارنامه رئیس مأموریت توسط رئیس کشور، رئیس دولت، وزیر امور خارجه یا در صورتی که مقررات سازمان اجازه دهد، توسط مقام ذیصلاح دیگری در کشور فرستنده صادر و برای سازمان ارسال خواهد گردید.
- ماده ۱۱ - انتصاب در ارگان‌های سازمان.
 - ۱ - هر دولت عضو می‌تواند در اعتبارنامه صادره برای نماینده دائمی خود تصریح کند که وی مجاز است به عنوان نماینده آن دولت در یک یا چند ارگان سازمان عمل نماید.
 - ۲ - جز در مواردی که دولت عضو به نحو دیگری مقرر کرده باشد، نماینده دائم می‌تواند در ارگان‌هایی که نمایندگی در آنها مستلزم احراز شرایط خاصی نمی‌باشد، به عنوان نماینده دولت متبوع خود عمل نماید.
 - ۳ - هر دولت غیر عضو می‌تواند در اعتبارنامه صادره جهت ناظر دائم خود تصریح کند که در صورتی که مقررات سازمان یا ارگان مربوطه اجازه دهد، ناظر مذکور می‌تواند به عنوان نماینده ناظر در یک یا چند ارگان سازمان عمل نماید.
- ماده ۱۲ - اختیارنامه برای انعقاد عهدنامه با سازمان
 - ۱ - رئیس مأموریت به واسطه وظایف خود و بدون ارائه اختیارنامه از لحاظ پذیرفتن متن عهدنامه بین دولت خود و سازمان به عنوان نماینده دولت متبوع خود تلقی خواهد گردید.
 - ۲ - رئیس مأموریت بر اساس وظایف خود از لحاظ امضای عهدنامه بین دولت متبوع خود و سازمان یا امضای عهدنامه به شرط تصویب دولت متبوع خود، به عنوان نماینده دولت خود تلقی نخواهد گردید، مگر آنکه رویه سازمان یا مقتضیات و شرایط دیگر نشان دهد که مقصود طرفین عهدنامه صرف نظر کردن از اختیارنامه بوده است.
- ماده ۱۳ - ترکیب مأموریت
مأموریت ممکن است علاوه بر رئیس، شامل کارمندان دیپلماتیک، کارمندان اداری و فنی و خدمه نیز باشد.
- ماده ۱۴ - تعداد افراد مأموریت.
تعداد افراد مأموریت، با توجه به وظایف سازمان و نیازهای هر مأموریت خاص و شرایط و مقتضیات دولت پذیرنده از میزان معقول و عادی تجاوز نخواهد کرد.
- ماده ۱۵ - اطلاعیه‌ها.

۱ - دولت فرستنده موارد زیر را به اطلاع سازمان خواهد رسانید:

الف) انتصاب، مقام، عنوان و درجه تقدم و تأخر اعضاء مأموریت و تاریخ ورود و عزیمت قطعی و یا خاتمه مأموریت آنها و هر گونه تغییرات دیگری که ممکن است در طول خدمت آنان رخ دهد و در وضع و موقعیت آنان مؤثر باشد.

ب) تاریخ ورود و عزیمت قطعی هر یک از افراد خانواده عضو مأموریت که اهل خانه او هستند و در صورت لزوم، ورود فرد جدید به خانواده عضو یا خروج فردی از عضویت خانواده.

ج) تاریخ ورود و عزیمت قطعی افرادی که به عنوان مستخدمین شخصی توسط اعضاء مأموریت استخدام شده‌اند و تاریخ خاتمه استخدام آنها.

د) آغاز و خاتمه استخدام افراد مقیم در کشور پذیرنده به عنوان کارمندان مأموریت یا مستخدمین شخصی اعضاء مأموریت.

ه) موقعیت اماکن مأموریت و منازل خصوصی که به موجب مواد ۲۳ و ۲۹ مصون از تعرض می‌باشند و هر گونه اطلاع دیگری که ممکن است برای مشخص ساختن اماکن و منازل مذکور لازم باشد.

۲ - در صورت امکان، اعلام قبلی ورود و عزیمت قطعی نیز انجام خواهد گرفت.

۳ - سازمان اطلاعیه‌های مذکور در بندهای ۱ و ۲ ماده حاضر را جهت دولت پذیرنده ارسال خواهد داشت.

۴ - دولت فرستنده نیز می‌تواند اطلاعیه‌های مذکور در بندهای ۱ و ۲ ماده حاضر را جهت دولت پذیرنده ارسال دارد.

ماده ۱۶ - کفیل مأموریت.

هر گاه پست ریاست مأموریت بدون تصدی باشد یا رئیس مأموریت قادر به انجام وظایف خود نباشد، دولت فرستنده می‌تواند شخصی را به عنوان کفیل مأموریت منصوب نماید. نام فرد مذکور به اطلاع سازمان و سپس توسط سازمان به اطلاع دولت پذیرنده خواهد رسید.

ماده ۱۷ - تقدم و تأخر

۱ - تقدم و تأخر نمایندگان دائمی به ترتیب حروف الفبا و از روی فهرست اسامی دول که در سازمان مورد استفاده است، تعیین خواهد شد.

۲ - تقدم و تأخر ناظران دائم به ترتیب حروف الفبا و از روی فهرست اسامی دول که در سازمان مورد استفاده است، تعیین خواهد شد.

ماده ۱۸ - محل مأموریت.

مأموریتها بایستی در حوالی محلی مستقر شوند که مقرر سازمان در آنجاست. مع الوصف چنانچه مقررات سازمان اجازه دهد، دولت فرستنده می‌تواند مأموریت یا یک دفتر مأموریت را با موافقت قبلی دولت پذیرنده در محلی غیر از حوالی مقرر سازمان تأسیس نماید.

ماده ۱۹ - استفاده از پرچم و آرم

۱ - مأموریت حق خواهد داشت که از پرچم یا آرم دولت فرستنده بر روی اماکن خود استفاده نماید. رئیس مأموریت نیز چنین حقی را نسبت به محل اقامت و وسیله نقلیه خود خواهد داشت.

۲ - استفاده از حق مذکور در این ماده بایستی با رعایت قوانین و مقررات و عرف دولت پذیرنده صورت گیرد.

ماده ۲۰ - تسهیلات عمومی

۱ - دولت پذیرنده کلیه تسهیلات لازم را برای اجرای وظایف مأموریت فراهم خواهد کرد.

۲ - سازمان مساعدت خواهد کرد که مأموریت از تسهیلات مزبور برخوردار شود و تسهیلات دیگر را نیز در حدود صلاحیت خود برای مأموریت فراهم خواهد ساخت.

ماده ۲۱ - تهیه مسکن.

۱ - دولت پذیرنده و سازمان به دولت فرستنده مساعدت خواهند کرد تا اماکن لازم را با شرایط مناسب برای استفاده مأموریت در خاک کشور پذیرنده بیابد. در مواقع لزوم، دولت پذیرنده طبق قوانین خود تحصیل چنین اماکنی را تسهیل خواهد نمود.

۲ - دولت پذیرنده و سازمان همچنین در موارد لزوم، مأموریت را در یافتن مسکن مناسب با شرایط معقول برای کارمندان مأموریت مساعدت خواهند نمود.

ماده ۲۲ - مساعدت سازمان در مورد مزایا و مصونیتها.

۱ - سازمان در موارد لزوم دولت فرستنده و کارمندان آنرا از لحاظ برخورداری از مزایا و مصونیت‌های مندرج در کنوانسیون حاضر مساعدت خواهد نمود.

۲ - سازمان در موارد لزوم، دولت پذیرنده را از لحاظ تأمین اجرای وظایف و تعهدات دولت فرستنده و کارمندان آن بر حسب مزایا و مصونیت‌های اعطایی تحت کنوانسیون حاضر، مساعدت خواهد نمود.

ماده ۲۳ - مصونیت اماکن.

۱ - اماکن مأموریت مصونیت دارند و مأمورین دولت پذیرنده جز با رضایت رئیس مأموریت حق ورود به این اماکن را نخواهند داشت.

۲ -

الف) دولت پذیرنده وظیفه خاص دارد که کلیه تدابیر لازم را به منظور این که اماکن مأموریت مورد تجاوز و خسارت قرار نگیرد و آرامش و شؤون آن متزلزل نگردد، اتخاذ نماید.

ب) در صورتی که اماکن مأموریت مورد حمله قرار گیرد، دولت پذیرنده کلیه تدابیر لازم را برای تعقیب و مجازات افرادی که مرتکب حمله شده‌اند، به عمل خواهد آورد.

۳ - اماکن مأموریت و اسباب و اثاث و سایر اموال موجود در آن و وسائل نقلیه مأموریت مصون از تفتیش و مصادره و توقیف یا اقدامات اجرایی خواهد بود.

ماده ۲۴ - معافیت اماکن مأموریت از پرداخت مالیات

اماکن مأموریت که در مالکیت یا اجاره دولت فرستنده یا نماینده آن قرار دارد.

۱ - از پرداخت هر گونه مالیات و عوارض ملی و منطقه‌ای یا شهری معاف خواهد بود مگر آنکه دریافت این مالیاتها و عوارض در اداء انجام خدمات خاص باشد.

۲ - در صورتی که طبق قوانین دولت پذیرنده پرداخت این مالیاتها و عوارض به عهده شخصی باشد که با دولت فرستنده یا نماینده آن طرف معامله است، معافیت مالیاتی مذکور در این ماده منتفی خواهد بود.

ماده ۲۵ - مصونیت بایگانی و اسناد مأموریت از تعرض.

بایگانی و اسناد مأموریت در هر زمان و در هر مکان از تعرض مصون خواهد بود.

ماده ۲۶ - آزادی رفت و آمد

دولت پذیرنده آزادی رفت و آمد و مسافرت تمام اعضاء مأموریت و افراد خانواده آنان را در قلمرو خود، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به مناطقی که ورود بدان از لحاظ امنیت ملی ممنوع بوده و یا تابع مقررات خاصی است، تأمین خواهد نمود.

ماده ۲۷ - آزادی ارتباطات.

۱ - دولت پذیرنده آزادی ارتباطات مأموریت را به منظوره‌های رسمی اجازه داده و حمایت خواهد نمود. مأموریت می‌تواند برای تماس با حکومت دولت فرستنده و نمایندگان سیاسی دائم و یا نمایندگان کنسولی و مأموریت‌های دائم و مأموریت‌های دائم ناظر و مأموریت‌های ویژه و هیأت‌های نمایندگی و هیأت‌های نمایندگی ناظر آن در هر جا که واقع باشند، از کلیه وسایل ارتباطی مناسب منجمله پیک و پیام‌های "کد" و رمز استفاده نماید. معهدا مأموریت نمی‌تواند جز با رضایت دولت پذیرنده، دستگاه فرستنده رادیویی نصب نموده و مورد استفاده قرار دهد.

۲ - مکاتبات رسمی مأموریت از تعرض مصون خواهد بود. اصطلاح مکاتبات رسمی به تمام مکاتبات مربوط به مأموریت و وظایف آن اطلاق می‌گردد.

۳ - کیسه‌های حاوی پست مأموریت نباید باز شده یا توقیف گردد.

۴ - بسته‌های جزء کیسه باید دارای علامات خارجی مشهود و مشخص کننده کیفیت آن بوده و فقط حاوی اسناد یا اشیاء مورد استفاده رسمی مأموریت باشد.

۵ - پیک مأموریت که باید دارای مدرک رسمی حاکی از سمت وی و تعداد بسته‌های جزء کیسه باشد، در اجرای وظایف خود از حمایت دولت پذیرنده برخوردار خواهد بود. شخص پیک از مصونیت برخوردار بوده و به هیچ عنوان توقیف یا بازداشت نخواهد داشت.

۶ - دولت فرستنده یا مأموریت می‌تواند پیک‌های مخصوص برای مأموریت منصوب نماید که در این صورت مقررات بند ۵ این ماده حاکم خواهد بود لیکن مصونیت‌های مندرج در آن فقط تا زمانی که پیک مزبور کیسه خود را به مقصد می‌رساند، جاری است.

۷ - کیسه را می‌توان به فرمانده یک کشتی یا هواپیماهای بازرگانی که باید در یک محل ورودی مجاز وارد گردد، سپرد. فرمانده مزبور که پیک مأموریت تلقی نخواهد شد باید دارای مدرک رسمی حاکی از تعداد بسته‌های جزء کیسه باشد. مأموریت می‌تواند طبق قرار قبلی با مقامات ذیصلاح دولت پذیرنده یکی از اعضاء خود را برای دریافت مستقیم و آزادانه کیسه که از فرمانده کشتی یا هواپیما اعزام دارد.

ماده ۲۸ - مصونیت از تعرض.

رؤسای مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت از تعرض مصون خواهند بود و به هیچ عنوان نمی‌توان آنها را توقیف یا بازداشت نمود. دولت پذیرنده با افراد مذکور رفتار محترمانه‌ای که در شأن آنهاست، خواهد داشت و کلیه اقدامات لازم را برای ممانعت از هر گونه تعرض به شخص و آزادی یا حیثیت آنها به عمل خواهد آورد و اشخاص معترض را تحت تعقیب قرار داده و مجازات خواهد نمود.

ماده ۲۹ - مصونیت محل اقامت و اموال

۱ - محل اقامت خصوصی رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت مانند اماکن مأموریت مصون و مورد حمایت خواهد بود.

۲ - اسناد و مکاتبات رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت و همچنین با رعایت بند ۲ ماده ۳۰ اموال آنها مصون خواهد بود.

ماده ۳۰ - مصونیت قضایی.

۱ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت از مصونیت تعقیب جزایی در کشور پذیرنده برخوردار خواهند بود و از مصونیت دعاوی مدنی واداری نیز بهره‌مند خواهند بود مگر در موارد زیر:

الف) دعاوی مربوط به اموال خصوصی غیر منقول که در خاک دولت پذیرنده واقع است مگر آنکه این افراد اموال را به نمایندگی دولت فرستنده و برای مقاصد مأموریت در تصرف داشته باشند.

ب) دعاوی راجع به ماترکی که در آن افراد مزبور به طور خصوصی و نه بنام دولت فرستنده، وصی و امین ترکه و وارث یا موصی له واقع شده باشند.

ج) دعاوی راجع به فعالیت‌های حرفه‌ای یا تجاری از هر نوع که این افراد در خاک دولت پذیرنده و خارج از وظایف رسمی خود به آن اشتغال دارند.

۲ - علیه رئیس مأموریت یا کارمندان دیپلماتیک مأموریت مبادرت به هیچ گونه عملیات اجرایی نخواهد شد جز در موارد مذکور در قسمتهای الف، ب و ج بند ۱ این ماده و به شرط آنکه این عملیات اجرایی به مصونیت شخص یا محل اقامت او لطمه‌ای وارد نیابد.

۳ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت مجبور به ادای شهادت نیستند.

۴ - مصونیت قضایی رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت در دولت پذیرنده آنها را از تعقیب قضایی دولت فرستنده معاف نخواهد نمود.

ماده ۳۱ - سلب مصونیت

۱ - دولت فرستنده می‌تواند مصونیت قضایی رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت و اشخاصی را که بر طبق ماده ۳۶ از مصونیت برخوردار می‌باشند، سلب نماید.

۲ - سلب مصونیت بایستی همواره با صراحت بیان شود.

۳ - در صورت اقامه دعوی از طرف هر یک از افراد مذکور در بند ۱ این ماده استناد به مصونیت قضایی در قبال دعوی متقابل که مستقیماً با دعوی اصلی ارتباط دارد پذیرفته نخواهد بود.

۴ - سلب مصونیت قضایی نسبت به دعوی مدنی یا اداری متضمن سلب مصونیت نسبت به اجرای حکم نخواهد بود که برای اجرای آن اعلام سلب مصونیت جداگانه ضروری است.

۵ - چنانچه دولت فرستنده مصونیت هیچ یک از افراد مذکور در بند ۱ این ماده را نسبت به اقدامات مدنی سلب ننماید، بایستی برای حل و فصل عادلانه دعوی نهایت سعی خود را به عمل آورد.

ماده ۳۲ - معافیت از مقررات بیمه‌های اجتماعی.

۱ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک با رعایت مقررات بند ۳ این ماده، نسبت به خدماتی که برای دولت فرستنده انجام می‌دهند از مقررات بیمه‌های اجتماعی که ممکن است در دولت پذیرنده لازم‌الاجرا باشد معاف خواهند بود.

۲ - معافیت مذکور در بند ۱ این ماده همچنین شامل افرادی که منحصراً در استخدام خصوصی رئیس مأموریت یا کارمندان دیپلماتیک مأموریت باشند خواهد بود، مشروط بر آنکه افراد مذکور:

الف) تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند - و

ب) مقررات بیمه‌های اجتماعی مجری در کشور فرستنده یا کشور ثالث در مورد آنان اعمال گردد.

۳ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت باید در مورد اشخاصی که در خدمت آنها هستند و مشمول معافیت مذکور در بند ۲ این ماده نمی‌باشند، تکالیف ناشی از مقررات بیمه‌های اجتماعی کشور پذیرنده را که به کارفرمایان تحمیل می‌گردد، رعایت نمایند.

۴ - معافیت مذکور در بندهای ۱ و ۲ این ماده مانع از قبول بالاختیار و استفاده از نظام بیمه‌های اجتماعی کشور پذیرنده تا حدودی که مورد قبول این کشور باشد، نخواهد بود.

۵ - مقررات این ماه خللی به موافقتنامه‌های دو جانبه یا چند جانبه که در گذشته راجع به بیمه‌های اجتماعی منعقد گردیده وارد نیاورده و مانع از انعقاد آن گونه موافقتنامه‌ها در آینده نخواهد بود.

ماده ۳۳ - معافیت از عوارض و مالیاتها. رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت از پرداخت کلیه عوارض و مالیات‌های شخصی یا مالی یا ملی یا منطقه‌ای یا شهری جز در موارد زیر معاف خواهند بود:

الف) مالیاتهای غیر مستقیم از نوعی که معمولاً جزء قیمت کالا یا خدمت منظور می‌گردد.

ب) عوارض و مالیاتهای وضع شده بر اموال غیر منقول خصوصی واقع در قلمرو دولت پذیرنده، جز در مواردی که فرد مذکور مال را به نمایندگی دولت فرستنده برای مقاصد مأموریت در تصرف داشته باشد.

ج) مالیات بر ارث که از طرف دولت پذیرنده دریافت می‌گردد، با رعایت مفاد بند ۴ ماده ۳۸

د) عوارض و مالیاتهای اخذ شده از درآمدهای شخصی حاصل در کشور پذیرنده و همچنین مالیات بر سرمایه‌های به کار افتاده در فعالیتهای تجارتهای آن کشور.

ه) عوارضی که در برابر انجام خدمات خاص وصول می‌گردد.

و) هزینه‌های ثبت و دادرسی و رهن و تمبر در مورد اموال غیر منقول بار رعایت مقررات ماده ۲۴.

ماده ۳۴ - معافیت از خدمات شخصی.

دولت پذیرنده، رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت را از انجام خدمات شخصی و خدمات عمومی به هر شکل و صورت که باشد و همچنین از تعهدات نظامی از قبیل بیگاری و خدمات نظامی و اسکان افراد نظامی معاف خواهد داشت.

ماده ۳۵ - معافیت از حقوق گمرکی و بازرسی.

۱ - دولت پذیرنده طبق قوانین و مقرراتی که ممکن است وضع نماید ورود اشیاء زیر را با معافیت از کلیه حقوق گمرکی و مالیاتها و سایر هزینه‌های فرعی جز مخارج انبارداری و باربری و هزینه‌های ناشی از خدمات مشابه اجازه خواهد داد.

الف) اشیاء مورد استفاده رسمی مأموریت.

ب) اشیاء مورد استفاده شخصی رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت منجمله اثاثیه‌ای که برای منزل خود لازم دارند.

۲ - توشه شخصی رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت از تفتیش معاف است مگر آنکه دلایل جدی دال بر وجود اشیاای در آن که مشمول معافیت‌های مندرج در بند ۱ این ماده نمی‌گردد، در دست بوده و یا ورود و صدور آن اشیاء به موجب قوانین یا مقررات قرنطینه دولت پذیرنده ممنوع باشد. در آن گونه موارد تفتیش فقط با حضور شخص برخوردار از این معافیت یا نماینده مجازش صورت خواهد گرفت.

ماده ۳۶ - مزایا و مصونیت‌های سایر اشخاص.

۱ - اعضاء خانواده رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت که اهل خانه آنها هستند به شرط آنکه تبعه یا مقیم دائمی کشور پذیرنده نباشند، از مزایا و مصونیت‌های مصرحه در مواد ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۳، ۳۴ و بندهای ۱ (ب) و ۲ ماده ۳۵ برخوردار خواهند بود.

۲ - کارمندان اداری و فنی مأموریت و اعضای خانواده آنها که اهل خانه آنها هستند به شرط آنکه تبعه کشور پذیرنده یا مقیم دائم آن کشور نباشند، از مزایا و مصونیت‌های مصرحه در مواد ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۳ و ۳۴ برخوردار خواهند بود. لیکن مصونیت از صلاحیت مقامات دولت پذیرنده در امور مدنی و اداری موضوع بند یک ماده ۳۰ شامل اعمالی که این افراد خارج از حدود وظایف خود انجام داده باشند، نخواهد گردید.

افراد مذکور همچنین از مزایای مندرج در بند ۱ (ب) ماده ۳۵ در مورد اشیایی که برای استقرار اولیه وارد می‌کنند، استفاده خواهند کرد.

۳ - خدمه مأموریت به شرط آنکه تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند، نسبت به اعمالی که در محدوده وظایف خود انجام می‌دهند، مصونیت داشته‌و از پرداخت عوارض و مالیات بابت حقوقی که در قبال انجام کار دریافت می‌دارند معاف می‌باشند و نیز از معافیت مصرحه در ماده ۳۲ استفاده خواهند کرد.

۴ - خدمتکاران شخصی اعضای مأموریت به شرط آنکه تبعه یا مقیم دائمی کشور پذیرنده نباشند، از پرداخت عوارض و مالیات بابت حقوقی که در قبال انجام وظیفه دریافت می‌دارند، معاف خواهند بود. استفاده آنان از مزایا و مصونیت‌های دیگر فقط تا حدودی خواهد بود که مورد قبول دولت پذیرنده باشد. معهدا دولت پذیرنده بایستی حق حاکمیت خود را نسبت به اشخاص مذکور طوری اعمال نماید که به نحو نامعقولی مانع اجرای وظایف مأموریت نگردد.

ماده ۳۷ - اتباع دولت پذیرنده و کسانی که در سرزمین آن دولت اقامت دائم دارند.

۱ - رئیس مأموریت یا هر یک از کارمندان دیپلماتیک مأموریت که تبعه کشور پذیرنده یا مقیم دائمی آن کشور باشند، فقط در مورد اعمال رسمی مربوطه وظایف خود از مصونیت قضایی و مصونیت از تعرض برخوردار خواهند بود مگر آنکه دولت پذیرنده، مزایا و مصونیت‌های بیشتری به آنها اعطا کرده باشد.

۲ - سایر کارمندان مأموریت که تبعه کشور پذیرنده یا مقیم دائمی آن کشور می‌باشند فقط نسبت به اعمال رسمی مربوط به وظایف خود از مصونیت قضایی برخوردار خواهند بود.

اعضای مذکور و مستخدمین شخصی که تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده باشند فقط تا حدودی که مورد قبول دولت پذیرنده باشند از سایر مزایا و مصونیت‌ها برخوردار خواهند گردید. معهدا دولت پذیرنده بایستی حق حاکمیت خود را در مورد این افراد طوری اعمال نماید که به نحو نامناسبی مانع اجرای وظایف مأموریت نگردد.

ماده ۳۸ - مدت اعتبار مزایا و مصونیت‌ها.

۱ - افرادی که در استفاده از مزایا و مصونیت‌ها ذیحق می‌باشند، به مجرد ورود به قلمرو دولت پذیرنده برای تصدی مأموریت خود، از این مزایا و مصونیت‌ها برخوردار خواهند شد و اگر قبلاً در قلمرو آن دولت باشند، استفاده از این مزایا و مصونیت‌ها از تاریخی است که انتصاب آنها توسط سازمان یا توسط دولت فرستنده به دولت پذیرنده اعلام گردد.

۲ - هنگامی که مأموریت شخصی که از مزایا و مصونیت‌ها بهره‌مند است خاتمه یابد، این مزایا و مصونیت‌ها معمولاً بهنگام ترک خاک دولت پذیرنده یا در انقضای مهلت مناسبی که برای انجام این منظور به وی اعطاء می‌شود، قطع می‌گردد. مع الوصف مصونیت نسبت به اعمالی که شخص مذکور در اجرای وظایف خود در به عنوان عضو مأموریت انجام داده است.

همچنان باقی خواهد ماند.

۳ - در صورت فوت یکی از اعضای مأموریت، اعضای خانواده او تا انقضای مهلت مناسبی که برای ترک خاک دولت پذیرنده به آنها اعطاء می‌شود، کمافی السابق از مزایا و مصونیت‌های خود برخوردار خواهند بود.

۴ - در صورت فوت یک عضو مأموریت که تبعه یا مقیم دائمی کشور پذیرنده نمی‌باشد یا در صورت فوت یکی از افراد خانواده وی که اهل خانه او است، دولت پذیرنده خروج اموال منقول متوفی را اجازه خواهد داد به استثنای اموالی که در کشور پذیرنده تحصیل شده و در موقع فوت ممنوع‌الصدور باشد. از اموال منقول متوفی که صرفاً به دلیل حضور متوفی به عنوان عضو مأموریت یا فرد خانواده او در کشور پذیرنده قرار دارد، مالیات بر ارث اخذ نخواهد شد.

ماده ۳۹ - فعالیت‌های حرفه‌ای و تجاری.

۱ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت در دولت پذیرنده فعالیت حرفه‌ای یا تجاری به قصد انتفاع شخصی نخواهند داشت.

۲ - کارمندان اداری و فنی مأموریت و افراد خانواده آنان که اهل خانه آنها هستند در مورد فعالیت‌های حرفه‌ای یا تجاری خود که به قصد انتفاع شخصی انجام می‌دهند، از هیچ گونه مزیت و مصونیتی بجز آنکه ممکن است توسط دولت پذیرنده اعطاء گردد، برخوردار نخواهند بود.

ماده ۴۰ - خاتمه مأموریت.

وظایف رئیس مأموریت یا کارمندان دیپلماتیک مأموریت، از جمله در موارد زیر خاتمه می‌یابد:

الف) اعلام خاتمه مأموریت توسط دولت فرستنده به سازمان.

ب) فراخواندن قطعی یا موقتی مأموریت.

ماده ۴۱ - حفاظت از اماکن، اموال و بایگانی.

۱ - هنگامی که مأموریت به طور موقتی یا قطعی فراخوانده می‌شود، دولت پذیرنده بایستی اماکن، اموال و بایگانی مأموریت را مورد حفاظت قرار دهد. دولت فرستنده کلیه اقدامات مقتضی را به عمل خواهد آورد تا وظیفه خاص دولت پذیرنده در این مورد، در اسرع وقت پایان یابد. دولت فرستنده می‌تواند حفاظت اماکن، اموال و بایگانی مأموریت را در صورت موافقت به سازمان یا دولت ثالثی که مورد قبول دولت پذیرنده باشد، محول نماید.

۲ - دولت پذیرنده در صورت تقاضای دولت فرستنده، تسهیلات لازم را برای انتقال اموال و بایگانی مأموریت از قلمرو آن دولت فراهم خواهد ساخت.

بخش سوم - هیأت‌های نمایندگی اعزامی به ارگانها و کنفرانسها

ماده ۴۲ - اعزام هیأت‌های نمایندگی.

- ۱ - هر دولت می‌تواند طبق مقررات سازمان یک هیأت نمایندگی را به یک ارگان یا کنفرانس اعزام دارد.
- ۲ - دو یا چند دولت می‌توانند طبق مقررات سازمان، مشترکاً هیأت نمایندگی واحدی را به یک ارگان یا کنفرانس اعزام نمایند.
ماده ۴۳ - انتصاب اعضای هیأت‌های نمایندگی.
دولت فرستنده می‌تواند با رعایت مقررات مندرج در مواد ۴۶ و ۴۷ آزادانه اعضای هیأت نمایندگی خود را تعیین نماید.
ماده ۴۴ - اعتبارنامه هیأت‌های نمایندگی
اعتبارنامه رئیس هیأت نمایندگی و سایر اعضای آن توسط رئیس دولت یا رئیس حکومت یا وزیر امور خارجه یا اگر مقررات سازمان یا آیین‌نامه داخلی کنفرانس اجازه دهد توسط یک مقام ذیصلاحیت دیگر دولت فرستنده صادر خواهد شد. اعتبارنامه‌های مذکور بر حسب مورد جهت سازمان یا کنفرانس ارسال خواهد گردید.
ماده ۴۵ - ترکیب هیأت نمایندگی.
هیأت نمایندگی علاوه بر رئیس هیأت می‌تواند شامل نمایندگان دیگر و کارمندان دیپلماتیک و کارمندان اداری و فنی و نیز خدمه باشد.
ماده ۴۶ - تعداد اعضای هیأت نمایندگی.
اعضای هیأت نمایندگی حسب مورد با توجه به وظایف ارگان یا هدف کنفرانس و نیز با در نظر گرفتن نیازهای یک هیأت نمایندگی خاص و همچنین شرایط و مقتضیات دولت پذیرنده از تعداد معقول و متعارفی تجاوز نخواهد کرد.
ماده ۴۷ - اطلاعیه‌ها.
۱ - دولت فرستنده موارد زیر را بر حسب مورد به اطلاع سازمان یا کنفرانس خواهد رسانید.
الف) ترکیب هیأت نمایندگی با تعیین سمت و عنوان و درجه تقدم و تأخر اعضای هیأت و هر گونه تغییرات بعدی.
ب) ورود و عزیمت قطعی هیأت نمایندگی و خاتمه وظایف آنها نزد هیأت نمایندگی.
ج) ورود و عزیمت قطعی هر یک از افرادی که اعضای هیأت نمایندگی را همراهی می‌کنند.
د) آغاز و خاتمه استخدام افرادی که در کشور پذیرنده به عنوان کارمندان هیأت یا خدمه اقامت دارند.
ه) محل و موقعیت اماکن هیأت نمایندگی و مسکن خصوصی اعضای هیأت که به موجب ماده ۵۹ از تعرض مصون می‌باشند و همچنین هر گونه اطلاع دیگری که ممکن است برای شناسایی این اماکن و مسکن لازم باشد.
۲ - هر بار که ممکن باشد ورود و عزیمت قطعی اشخاص نیز باید قبلاً اعلام گردد.
۳ - بر حسب مورد سازمان یا کنفرانس، اطلاعیه‌های مذکور در بندهای ۱ و ۲ این ماده را جهت دولت پذیرنده ارسال خواهد داشت.
۴ - دولت فرستنده نیز می‌تواند اطلاعیه‌های مذکور در بندهای ۱ و ۲ این ماده را جهت دولت پذیرنده ارسال دارد.
ماده ۴۸ - کفیل هیأت نمایندگی.
۱ - چنانچه رئیس هیأت نمایندگی غایب باشد یا نتواند وظایف خود را انجام دهد، رئیس هیأت نمایندگی یا اگر وی معذور باشد فرد ذیصلاحیتی از طرف دولت فرستنده یکی از اعضای هیأت نمایندگی را به عنوان کفیل هیأت نمایندگی تعیین خواهد کرد. نام کفیل مذکور بر حسب مورد به اطلاع سازمان یا کنفرانس خواهد رسید.
۲ - چنانچه در بین اعضای هیأت نمایندگی شخصی که به عنوان کفیل انتخاب شود، وجود نداشته باشد، ممکن است شخص دیگری را بدین منظور تعیین نمود.
در آن گونه موارد بایستی طبق ماده ۴۴ اعتبارنامه مربوطه صادر و ارسال گردد.
ماده ۴۹ - تقدم و تأخر
تقدم و تأخر هیأت‌های نمایندگی به ترتیب حروف الفبا و از روی فهرست اسامی دول که در سازمان مورد استفاده قرار می‌گیرد، تعیین خواهد شد.
ماده ۵۰ - وضعیت رئیس دولت و اشخاص عالی‌رتبه.
۱ - رئیس دولت یا هر عضو هیأت حاکمه که تحت قانون اساسی دولت مربوطه وظایف او را انجام می‌دهد، هنگامی که ریاست هیأت نمایندگی راعهده‌دار است در کشور پذیرنده یا در یک کشور ثالث علاوه بر مزایایی که تحت کنوانسیون حاضر به وی اعطاء می‌شود، از تسهیلات مزایا و مصونیت‌هایی که تحت حقوق بین‌الملل به رؤسای دول اعطاء می‌گردد، برخوردار خواهد بود.
۲ - در صورتی که رئیس حکومت، وزیر امور خارجه یا یک شخصیت عالی‌رتبه دیگر رئیس هیأت نمایندگی یا عضو آن باشد، دولت پذیرنده یا یک‌دولت ثالث علاوه بر مزایای اعطایی تحت کنوانسیون حاضر، از تسهیلات و مزایا و مصونیت‌هایی که تحت حقوق بین‌الملل به آن گونه اشخاص اعطاء می‌گردد، برخوردار خواهند بود.
ماده ۵۱ - تسهیلات عمومی.
۱ - دولت پذیرنده کلیه تسهیلات لازم را برای هیأت نمایندگی به منظور اجرای وظایف آن فراهم خواهد ساخت.
۲ - بر حسب مورد، سازمان یا کنفرانس هیأت نمایندگی را در به دست آوردن تسهیلات مذکور یاری خواهند نمود و نیز تسهیلاتی را در حدود صلاحیت خود به هیأت نمایندگی اعطاء خواهد نمود.
ماده ۵۲ - اماکن و محل اقامت.
دولت پذیرنده و عنداللزوم سازمان یا کنفرانس، در صورت درخواست دولت فرستنده، آن دولت را در تحصیل اماکن لازم با شرایط معقول برای هیأت نمایندگی و محل اقامت مناسب برای اعضای آن یاری خواهد نمود.
ماده ۵۳ - مساعدت در مورد مزایا و مصونیتها.

- ۱ - سازمان یا بر حسب مورد سازمان و کنفرانس عداللزوم دولت فرستنده و هیأت نمایندگی و اعضای هیأت نمایندگی آن دولت را در تأمین برخورداری از مزایا و مصونیت‌های پیش‌بینی شده در کنوانسیون حاضر مساعدت خواهند نمود.
- ۲ - سازمان یا بر حسب مورد سازمان و کنفرانس عداللزوم دولت پذیرنده را در تأمین انجام تعهدات دولت فرستنده و هیأت نمایندگی و اعضای هیأت نمایندگی آن دولت در قبال مزایا و مصونیت‌های پیش‌بینی شده در کنوانسیون حاضر مساعدت خواهند نمود.
ماده ۵۴ - معافیت اماکن از مالیات.
- ۱ - دولت فرستنده یا هر یک از اعضای هیأت نمایندگی آن که از طرف هیأت عمل می‌کند، از پرداخت کلیه عوارض و مالیات‌های ملی و منطقه‌ای یا شهری مربوط به اماکن هیأت نمایندگی بجز عوارضی که در ازاء انجام خدمات خاص اخذ می‌گردد، معاف خواهد بود.
- ۲ - در صورتی که طبق قوانین دولت پذیرنده پرداخت این عوارض و مالیات‌ها به عهده شخصی باشد که با دولت فرستنده یا با یکی از اعضای هیأت نمایندگی آن دولت طرف معامله است، معافیت مالیاتی موضوع این ماده منتفی خواهد بود.
ماده ۵۵ - مصونیت بایگانی.
- بایگانی و اسناد هیأت نمایندگی در هر زمان و مکان از مصونیت برخوردار است.
ماده ۵۶ - آزادی رفت و آمد.
- بار رعایت قوانین و مقررات مربوط به مناطقی که ورود بدان از لحاظ امنیت ملی ممنوع بوده یا تابع مقررات خاصی است، دولت پذیرنده آزادی رفت و آمد و مسافرت تمام اعضای هیأت نمایندگی را که برای انجام وظایف هیأت ضرورت دارد، تأمین خواهد نمود.
ماده ۵۷ - آزادی ارتباطات.
- ۱ - دولت پذیرنده آزادی ارتباطات هیأت نمایندگی را به منظورهای رسمی اجازه داده و حمایت خواهد نمود. هیأت نمایندگی می‌تواند به منظور تماس با حکومت دولت فرستنده و نمایندگی‌های دیپلماتیک دائم، پست‌های کنسولی، مأموریت‌های دائم، مأموریت‌های ناظر دائم، مأموریت‌های مخصوص، سایر هیأت‌های نمایندگی و هیأت‌های نمایندگی ناظر دولت فرستنده در هر کجا که واقع شده باشند، از کلیه وسائل ارتباطی مناسب منجمله پیک و پیام‌های "کد" و رمز استفاده نماید. معهدنا هیأت نمایندگی نمی‌تواند جز با رضایت دولت پذیرنده دستگاه فرستنده رادیویی نصب نموده و مورد استفاده قرار دهد.
- ۲ - مکاتبات رسمی هیأت نمایندگی مصون است. منظور از مکاتبات رسمی کلیه مکاتباتی است که به هیأت نمایندگی و وظایف آن مربوط می‌گردد.
- ۳ - در صورتی که امکان‌پذیر باشد، هیأت نمایندگی از وسائل ارتباطی منجمله کیسه و پیک نمایندگی دیپلماتیک دائم، پست کنسولی، مأموریت دائم و یا مأموریت ناظر دائم دولت فرستنده استفاده خواهد نمود.
- ۴ - کیسه پستی هیأت نمایندگی نباید باز شود و یا توقیف گردد.
- ۵ - بسته‌های جزء کیسه پستی هیأت نمایندگی بایستی دارای علائم خارجی مشهود و مشخص‌کننده کیفیت آن بوده و فقط حاوی اسناد یا اشیاء مورد استفاده رسمی هیأت نمایندگی باشد.
- ۶ - پیک هیأت نمایندگی که باید دارای مدرک رسمی حاکی از سمت وی و تعداد بسته‌های جزء کیسه باشد، در اجرای وظایف خود از حمایت دولت پذیرنده برخوردار خواهد بود. شخص پیک مصونیت دارد و تحت هیچ عنوان بازداشت یا زندانی نخواهد شد.
- ۷ - دولت فرستنده، یا هیأت نمایندگی می‌تواند پیک‌های مخصوص منصوب نماید و در این صورت مقررات بند ۶ این ماده و مصونیت‌های مندرج در آن فقط تا زمانی که پیک مزبور کیسه خود را به مقصد می‌رساند جاری خواهد بود.
- ۸ - کیسه هیأت نمایندگی را می‌توان به فرمانده کشتی یا هواپیماهای بازرگانی که باید به یک محل ورودی مجاز وارد گردد، سپرد. فرمانده مزبور که پیک هیأت نمایندگی تلقی نخواهد شد باید دارای مدرک رسمی حاکی از تعداد بسته‌های جزء کیسه باشد.
- هیأت نمایندگی می‌تواند طبق قرار قبلی با مقامات ذیصلاحیت دولت پذیرنده یکی از اعضای خود را برای دریافت مستقیم و آزادانه کیسه از فرمانده کشتی یا هواپیما اعزام دارد.
ماده ۵۸ - مصونیت شخصی در برابر تعرض.
- رئیس هیأت نمایندگی و سایر اعضای هیأت نمایندگی و کارمندان دیپلماتیک آن از تعرض مصون هستند و از جمله به هیچ عنوان بازداشت یا زندانی نخواهند شد. دولت پذیرنده با آنها رفتار محترمانه‌ای که در شأن آنهاست خواهد داشت و کلیه اقدامات لازم را برای جلوگیری از هر گونه تعرض به شخص و آزادی و حیثیت آنها به عمل آورده و افراد متعرض را تعقیب و مجازات خواهد نمود.
ماده ۵۹ - مصونیت محل اقامت خصوصی و اموال.
- ۱ - محل اقامت خصوصی رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت از مصونیت و حمایت برخوردار خواهد بود.
- ۲ - اوراق، مکاتبات و همچنین با رعایت موارد پیش‌بینی شده در بند ۲ ماده ۶۰ اموال رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک هیأت از مصونیت برخوردار است.
ماده ۶۰ - مصونیت قضایی.
- ۱ - رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت نسبت به کلیه اعمالی که در اجرای وظایف خود انجام می‌دهند از مصونیت تعقیب جزایی و از مصونیت دعای مدنی و اداری دولت پذیرنده برخوردار خواهند بود ۲ - هیچ گونه اقدامات اجرایی نسبت به اشخاص مذکور نمی‌توان به عمل آورد مگر آنکه اقدامات مذکور به حقوق این افراد موجب مواد ۵۸ و ۵۹ لطمه‌ای وارد نیابد.
- ۳ - افراد مذکور ملزم به ادای شهادت نخواهند بود..

۴ - هیچ یک از مقررات این ماده افراد مذکور را از صلاحیت مقامات دولت پذیرنده در امور مدنی و اداری در مورد اقدامات مربوط به خسارات ناشی از تصادفات که توسط اتومبیل، کشتی یا هواپیمای متعلق به اشخاص مذکور یا مورد استفاده آنها رخ دهد، معاف نخواهد بود مشروط بر این که خسارات مذکور توسط بیمه قابل پرداخت نباشد.

۵ - برخورداری اشخاص مذکور از مصونیت‌های قضایی دولت پذیرنده، آنان را از تعقیب قضایی دولت فرستنده معاف نخواهد داشت.
ماده ۶۱ - سلب مصونیت.

۱ - دولت فرستنده می‌تواند مصونیت قضایی رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک و اشخاصی را که به موجب ماده ۶۶ از مصونیت برخوردارند، سلب نماید.

۲ - سلب مصونیت بایستی صراحتاً اعلام شود.

۳ - در صورت اقامه دعوی از طرف افراد مذکور در بند یک ماده حاضر، استناد به مصونیت قضایی در قبال دعاوی متقابل که مستقیماً با دعوای اصلی ارتباط دارد، پذیرفته نخواهد شد.

۴ - سلب مصونیت قضایی نسبت به دعاوی مدنی یا اداری متضمن سلب مصونیت نسبت به اجرای حکم نخواهد بود که برای اجرای آن اعلام سلب مصونیت جداگانه ضروری است.

۵ - چنانچه دولت فرستنده مصونیت افراد مذکور در بند یک این ماده را نسبت به یک دعاوی اداری سلب ننماید، بایستی نهایت سعی خود را برای حل و فصل عادلانه موضوع به عمل آورد.

ماده ۶۲ - معافیت از قوانین بیمه‌های اجتماعی.

۱ - رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت با رعایت مفاد بند ۳ ماده حاضر در مورد خدماتی که برای دولت فرستنده انجام می‌دهند از مقررات بیمه‌های اجتماعی که ممکن است در کشور پذیرنده لازم‌الاجرا باشد، معاف خواهند بود.

۲ - معافیت مندرج در بند ۱ این ماده همچنین شامل افرادی که منحصراً در استخدام خصوصی رئیس هیأت نمایندگی یا سایر نمایندگان کارمندان دیپلماتیک هیأت می‌باشند خواهد بود مشروط بر آنکه اشخاص مذکور.

(الف) تبعه یا مقیم کشور پذیرنده نباشند، و

(ب) مقررات بیمه‌های اجتماعی مجری در کشور فرستنده یا کشور ثالثی در مورد آنها اعمال گردد.

۳ - رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت بایستی در مورد اشخاصی که در استخدام آنها هستند و مشمول معافیت مندرج در بند ۲ این ماده نمی‌باشند، تکالیف ناشی از مقررات بیمه‌های اجتماعی دولت پذیرنده را که به کارفرمایان تحمیل می‌شود، رعایت نمایند.

۴ - معافیت پیش بینی شده در بندهای ۱ و ۲ این ماده مانع از قبول اختیاری و استفاده از نظام بیمه‌های اجتماعی دولت پذیرنده تا حدودی که مورد قبول این دولت باشد، نخواهد بود.

۵ - مقررات این ماده خللی به موافقتنامه‌های دو جانبه یا چند جانبه که در گذشته راجع به بیمه‌های اجتماعی منعقد گردیده، وارد نیاورده و مانع از انعقاد چنین موافقتنامه‌هایی در آینده نخواهد بود.

ماده ۶۳ - معافیت از عوارض و مالیات‌ها.

رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت تا حدودی که قابل اجرا باشد، از پرداخت کلیه عوارض و مالیات‌های شخصی یا مالی یا منطقه‌ای یا شهری جز در موارد زیر معاف خواهند بود:

(الف) مالیات‌های غیر مستقیم که معمولاً در قیمت کالاها یا خدمات منظور می‌شود.

(ب) عوارض مالیات‌های وضع شده بر اموال غیر منقول خصوصی واقع در قلمرو دولت پذیرنده جز در مواردی که فرد مذکور مال را به نمایندگی دولت فرستنده برای مقاصد هیأت نمایندگی در تصرف داشته باشد.

(ج) مالیات بر ارث که از طرف دولت پذیرنده دریافت می‌گردد. با رعایت مفاد بند ۴ ماده ۶۸.

(د) عوارض و مالیات اخذ شده از درآمدهای شخصی که در کشور پذیرنده به دست آید و همچنین مالیات بر سرمایه‌های به‌کاررفته در فعالیت‌های تجاری آن کشور.

(ه) عوارضی که در برابر انجام خدمات خاص وصول می‌شود.

(و) هزینه‌های ثبت و دادرسی و رهن و تمبر در مورد اموال غیر منقول، با رعایت مفاد ماده ۵۴.

ماده ۶۴ - معافیت از خدمات شخصی.

دولت پذیرنده، رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت را از انجام خدمات شخصی و خدمات عمومی به هر شکل و صورت که باشد و همچنین از تعهدات نظامی از قبیل بیگاری و خدمات نظامی و اسکان افراد نظامی معاف خواهد داشت.

ماده ۶۵ - معافیت از حقوق گمرکی و بازرسی.

۱ - دولت پذیرنده طبق قوانین و مقرراتی که ممکن است وضع نماید، ورود اشیاء زیر را با معافیت از کلیه حقوق گمرکی و مالیات‌ها و سایر هزینه‌های فرعی جز مخارجی انبارداری و باربری و هزینه‌های ناشی از خدمات مشابه اجازه خواهد داد.

(الف) اشیاء مورد استفاده رسمی هیأت نمایندگی.

ب) اشیاء مورد استفاده شخصی رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت که جزء اثاثیه آنها به هنگام ورود اولیه به کشور پذیرنده برای شرکت در یک ارگان یا کنفرانس می‌باشد.

۲ - توشه شخصی رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت از تفتیش معاف خواهد بود مگر آنکه دلائل جدی دال بر وجود اشیایی در آن که مشمول معافیت‌های مندرج در بند ۱ این ماده نمی‌گردد، در دست بوده و یا ورود و صدور آن اشیاء به موجب قوانین یا مقررات قرنطینه‌دولت پذیرنده ممنوع باشد. در آن گونه موارد تفتیش فقط با حضور شخص برخوردار از این معافیت یا نماینده مجازش صورت خواهد گرفت.

ماده ۶۶ - مزایا و مصونیت‌های سایر اشخاص.

۱ - اعضای خانواده رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت که آنها را همراهی می‌کنند به شرط آنکه تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند، از مزایا و مصونیت‌های مصرحه در مواد ۵۸ و ۶۰ و ۶۴ و بندهای ۱ (ب) و ۲ ماده ۶۵ و همچنین معافیت از الزامات مربوط به ثبت نام افراد بیگانه برخوردار خواهند بود.

۲ - کارمندان اداری و فنی هیأت نمایندگی که تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نمی‌باشند، از مزایا و مصونیت‌های مصرحه در مواد ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ برخوردار خواهند شد. افراد مذکور همچنین از مزایای مندرج در بند ۱ (ب) ماده ۶۵ نسبت به اشیایی که جزء اثاثیه شخصی آنها به هنگام ورود اولیه با خاک کشور پذیرنده به منظور شرکت در جلسات یک ارگان یا کنفرانس می‌باشد، بهره‌مند خواهند گردید. اعضای خانواده کارمندان اداری و فنی که آنها را همراهی می‌کنند مشروط بر آنکه تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند، از مزایا و مصونیت‌های مندرج در مواد ۵۸ و ۶۰ و ۶۴ و بند ۱ (ب) ماده ۶۵ تا حدودی که به این افراد اعطاء می‌گردد، استفاده خواهند نمود.

۳ - خدمه هیأت نمایندگی، مشروط به آنکه تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند نسبت به اعمالی که در اجرای وظایف خود انجام می‌دهند از مصونیت‌های اعطایی به کارمندان اداری و فنی برخوردار می‌باشند و از پرداخت عوارض و مالیات بابت حقوقی که در قبال انجام کار دریافت می‌دارند معاف بوده و نیز از معافیت مندرج در ماده ۶۲ بهره‌مند خواهند بود.

۴ - خدمتکاران شخصی اعضای هیأت نمایندگی در صورتی که تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده نباشند، از پرداخت عوارض و مالیات بابت حقوقی که در قبال انجام وظیفه دریافت می‌دارند، معاف خواهند بود. استفاده آنان از مزایا و مصونیت‌های دیگر فقط تا حدودی خواهد بود که مورد قبول دولت پذیرنده باشد، معهدا دولت پذیرنده بایستی حق حاکمیت خود را نسبت به این افراد طوری اعمال نماید که به نحو نامعقولی مانع از اجرای وظایف هیأت نمایندگی نگردد.

ماده ۶۷ - اتباع دولت پذیرنده و کسانی که در سرزمین آن دولت اقامت دائم دارند.

۱ - رئیس هیأت نمایندگی و یا سایر نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک که تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده باشند، فقط در مورد اعمال رسمی مربوط به وظایف خود از مصونیت قضایی و مصونیت از تعرض برخوردار خواهند بود مگر آنکه دولت پذیرنده مزایا و مصونیت‌های بیشتری به آنها اعطاء کرده باشد.

۲ - سایر کارمندان هیأت نمایندگی و مستخدمین شخصی که تبعه یا مقیم دائم کشور پذیرنده باشند، از مزایا و مصونیت‌ها فقط تا حدودی که مورد قبول دولت پذیرنده باشد، برخوردار خواهند بود. معهدا دولت پذیرنده بایستی حق حاکمیت خود را نسبت به این افراد به نحوی اعمال نماید که به طور نامعقولی مانع اجرای وظایف هیأت نمایندگی نگردد.

ماده ۶۸ - مدت اعتبار مزایا و مصونیت‌ها.

۱ - اشخاصی که در استفاده از مزایا و مصونیت‌ها ذیحق می‌باشند، به مجرد ورود به قلمرو دولت پذیرنده برای شرکت در جلسات یک ارگان یا کنفرانس از این مزایا و مصونیت‌ها برخوردار خواهند شد و چنانچه قبلاً در قلمرو آن دولت باشند، استفاده از این مزایا و مصونیت‌ها از تاریخی است که انتصاب آنها توسط سازمان یا کنفرانس یا دولت فرستنده به دولت پذیرنده اعلام گردد.

۲ - هنگامی که مأموریت شخصی که از مزایا و مصونیت‌ها بهره‌مند است خاتمه یابد، این مزایا و مصونیت‌ها معمولاً به هنگام ترک خاک دولت پذیرنده یا در انقضای مهلت مناسبی که برای انجام این منظور به وی اعطاء می‌شود قطع می‌گردد. مع الوصف مصونیت نسبت به اعمالی که شخص مذکور در اجرای وظایف خود به عنوان عضو هیأت نمایندگی انجام داده است کماکان باقی خواهد ماند.

۳ - در صورت فوت یکی از اعضای هیأت نمایندگی، اعضای خانواده او تا انقضای مهلت مناسبی که برای ترک خاک دولت پذیرنده به آنها اعطاء می‌شود کمافی السابق از مزایا و مصونیت‌های خود بهره‌مند خواهند بود.

۴ - در صورت فوت یک عضو هیأت نمایندگی که تبعه یا مقیم دائمی کشور پذیرنده نمی‌باشد یا در صورت فوت یکی از افراد خانواده او که وی را همراهی می‌کند، دولت پذیرنده خروج اموال منقول متوفی را اجازه می‌دهد، به استثنای اموالی که در آن کشور تحصیل شده و در موقع فوت ممنوع‌الصدور باشد. از اموال منقولی که صرفاً به سبب حضور متوفی به عنوان عضو هیأت نمایندگی یا به عنوان یکی از افراد خانواده عضو هیأت در کشور پذیرنده قرار دارد، مالیات بر ارث اخذ نمی‌گردد.

ماده ۶۹ - خاتمه مأموریت.

وظایف رئیس هیأت نمایندگی یا سایر نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک هیأت از جمله در موارد زیر خاتمه می‌یابد:

الف) اعلام خاتمه مأموریت توسط دولت فرستنده به سازمان یا کنفرانس.

ب) پایان جلسات ارگان یا کنفرانس.

ماده ۷۰ - حفاظت از اماکن، اموال و بایگانی.

۱ - هنگامی که جلسات یک ارگان یا کنفرانس خاتمه می‌یابد، دولت پذیرنده موظف است اماکن هیأت نمایندگی را تا هنگامی که در استفاده هیأت قرارداد و نیز اموال و بایگانی هیأت نمایندگی را محترم داشته و مورد حمایت قرار دهد. دولت فرستنده کلیه اقدامات مقتضی را به عمل خواهد آورد تا وظیفه خاص دولت پذیرنده در این مورد در اسرع وقت پایان یابد.

۲ - دولت پذیرنده در صورت تقاضای دولت فرستنده، تسهیلات لازم را برای انتقال اموال و بایگانی هیأت نمایندگی از خاک کشور خود فراهم خواهد ساخت.

بخش چهارم - هیأت‌های نمایندگی اعزامی به ارگانها و کنفرانسها.

ماده ۷۱ - اعزام هیأت‌های نمایندگی ناظر.

هر دولت می‌تواند طبق مقررات سازمان یک هیأت نمایندگی ناظر را به یک ارگان یا کنفرانس اعزام دارد.

ماده ۷۲ - مقررات عمومی راجع به هیأت‌های نمایندگی ناظر.

کلیه مقررات مندرج در مواد ۴۳ تا ۷۰ کنوانسیون حاضر نسبت به هیأت‌های نمایندگی ناظر مجری خواهد بود.

بخش پنجم - مقررات عمومی ماده ۷۳ - تابعیت اعضاء مأموریت و هیأت نمایندگی و هیأت نمایندگی ناظر.

۱ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت، رئیس هیأت نمایندگی و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت، رئیس هیأت نمایندگی ناظر و سایر نمایندگان و کارمندان دیپلماتیک هیأت نمایندگی ناظر بایستی اصولاً دارای تابعیت دولت فرستنده باشند.

۲ - رئیس مأموریت و کارمندان دیپلماتیک مأموریت را نمی‌توان از میان اشخاصی که تابعیت دولت پذیرنده را دارند، انتخاب نمود مگر با رضایت آن دولت که هر زمان قابل پس گرفتن است.

۳ - در مواردی که رئیس هیأت نمایندگی یا هر یک از نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک هیأت یا رئیس هیأت نمایندگی ناظر یا هر یک از نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک آن از بین اتباع دولت پذیرنده انتخاب می‌گردد، چنانچه انتصاب فرد مذکور به اطلاع دولت پذیرنده رسیده باشد و اعتراضی از طرف آن دولت نشده باشد، رضایت دولت پذیرنده مسلم فرض خواهد شد.

ماده ۷۴ - قوانین مربوط به تحصیل تابعیت.

اعضای مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر که دارای تابعیت کشور پذیرنده نیستند و اعضای خانواده افراد مذکور که بر حسب مورد اهل خانه آنها هستند یا آنان را همراهی می‌کنند صرفاً به دلیل اعمال قوانین دولت پذیرنده تابعیت آن کشور را تحصیل نخواهند کرد.

ماده ۷۵ - مزایا و مصونیتها در مورد وظایف چندگانه.

هنگامی که اعضای یک مأموریت دیپلماتیک دائم یا یک پست کنسولی در کشور پذیرنده جزء یک مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر باشند علاوه بر مزایا و مصونیت‌های اعطایی تحت کنوانسیون حاضر از مزایا و مصونیت‌های خود به عنوان عضو مأموریت دیپلماتیک دائم یا پست کنسولی، همچنان بهره‌مند خواهند بود.

ماده ۷۶ - همکاری بین دولت فرستنده و دولت پذیرنده.

دولت فرستنده در موارد لزوم و تا حدودی که با اجرای مستقل وظایف مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر مغایر نباشد، در زمینه انجام هر گونه تحقیق یا پیگرد که طبق مقررات مواد ۲۳، ۲۸، ۲۹، ۵۸ به عمل می‌آید، با دولت پذیرنده حتی‌الامکان همکاری خواهد نمود.

ماده ۷۷ - احترام به قوانین و مقررات دولت پذیرنده ۱ - کلیه افرادی که از مزایا و مصونیتها برخوردار می‌باشند، بدون آنکه به مزایا و مصونیت‌های آنها لطمه‌ای وارد آید، مکلفند قوانین و مقررات دولت‌پذیرنده را محترم شمرده و از مداخله در امور داخلی آن دولت خودداری نمایند.

۲ - در موردی که یک شخص دارای مصونیت قضایی، به نقض شدید و آشکار قوانین جزایی دولت پذیرنده مبادرت نماید، دولت فرستنده در صورتی که مصونیت شخص مزبور را سلب ننماید، می‌تواند وی را احضار کرده به وظایفش در مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر خاتمه دهد یا به نحو مقتضی او را به کشور خود بازگرداند. دولت فرستنده همین اقدام را در موردی که شخص مذکور به دخالت شدید و آشکار در امور داخلی دولت‌پذیرنده مبادرت کرده باشد، به عمل خواهد آورد. مقررات این بند شامل اعمالی نمی‌شود که شخص مزبور در رابطه با وظایف مأموریت یا هیأت‌نماینده یا هیأت نمایندگی ناظر انجام داده است.

۳ - اماکن مأموریت و اماکن هیأت نمایندگی بایستی به نحو دیگری مورد استفاده قرار گیرد که مغایر با اجرای وظایف آنها باشد.

۴ - هیچ یک از مقررات این ماده بایستی به نحوی تفسیر شود که دولت پذیرنده را از انجام اقدامات لازم برای حمایت از خود بازدارد. در آن صورت دولت پذیرنده با رعایت مواد ۸۴ و ۸۵ به نحو مقتضی با دولت فرستنده مشورت خواهد نمود تا اطمینان حاصل شود که اقدامات مذکور مانع از اجرای وظایف عادی مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر نخواهد گردید.

۵ - اقدامات مذکور در بند ۴ این ماده با موافقت وزیر امور خارجه یا هر وزیر ذیصلاحیت دیگر دولت پذیرنده و طبق مقررات قانون اساسی آن دولت انجام خواهد شد.

ماده ۷۸ - خسارات وارده به شخص ثالث.

اعضای مأموریت، هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر بایستی کلیه الزامات قوانین و مقررات دولت پذیرنده را در خصوص بیمه خسارات وارده به شخص ثالث نسبت به اتومبیل، کشتی یا هواپیماهای متعلق به وی یا مورد استفاده او رعایت نمایند.

ماده ۷۹ - ورود به قلمرو دولت پذیرنده.

۱ - دولت پذیرنده ورود افراد زیر را به قلمرو خود اجازه خواهد داد.

الف) اعضای مأموریت و اعضای خانواده‌شان که اهل خانه آنها می‌باشند.

ب) اعضای هیأت نمایندگی و افراد خانواده‌شان که آنها را همراهی می‌کنند.

ج) اعضای هیأت نمایندگی ناظر و افراد خانواده‌شان که آنها را همراهی می‌کنند.

۲ - برای افراد مذکور در بند ۱ این ماده، در صورت درخواست در اسرع وقت ممکن روادید صادر خواهد شد.
ماده ۸۰ - تسهیلات برای عزیمت.

دولت پذیرنده در صورت تقاضا، تسهیلاتی فراهم خواهد کرد تا افراد برخوردار از مزایا و مصونیتها به استثنای افرادی که تبعه کشور پذیرنده می‌شوند و اعضای خانواده افراد مذکور صرفنظر از تابعیت آنها، بتوانند قلمرو دولت پذیرنده را ترک نمایند.
ماده ۸۱ - عبور از سرزمین دولت ثالث.

۱ - در صورتی که رئیس مأموریت یا یکی از کارمندان دیپلماتیک آن، رئیس هیأت نمایندگی، سایر نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک آن برای تصدی مأموریت یا از سرگرفتن آن یا در هنگام مراجعت به کشور خود، از سرزمین دولت ثالثی که در صورت لزوم برای فرد مذکور روادید صادر نموده است عبور کند یا در آن سرزمین توقف نماید، دولت ثالث مصونیت از تعرض و سایر مصونیت‌هایی را که برای تأمین عبور او لازم است، به وی اعطاء خواهد نمود.

۲ - مقررات بند ۱ این ماده همچنین نسبت به موارد زیر مجری خواهد بود:

الف) افراد رئیس مأموریت یا کارمند دیپلماتیک مأموریت که اهل خانه وی هستند و از مزایا و مصونیتها برخوردار می‌باشند، اعم از آنکه به همراهی رئیس یا کارمند مذکور یا به تنهایی برای پیوستن به او و یا بازگشت به میهن مسافرت می‌نمایند.

ب) افراد خانواده رئیس هیأت نمایندگی یا هر یک از نمایندگان یا کارمندان دیپلماتیک هیأت که همراه وی بوده و از مزایا و مصونیتها برخوردار می‌باشند، اعم از این که در معیت او یا به تنهایی برای پیوستن به وی یا مراجعت به میهن مسافرت می‌نمایند.

ج) اعضای خانواده رئیس هیأت نمایندگی ناظر یا هر یک از نمایندگان ناظر یا کارمندان دیپلماتیک هیأت که همراه وی بوده و از مزایا و مصونیتها برخوردار هستند، خواه در معیت او یا به تنهایی برای پیوستن به وی یا مراجعت به میهن مسافرت می‌نمایند.

۳ - در شرایط مشابه آنچه که در بندهای ۱ و ۲ این ماده ذکر گردید، دولت‌های ثالث مانع عبور کارمندان اداری و فنی و خدمه و اعضای خانواده‌های آنها از سرزمین‌های خود نخواهند گردید.

۴ - دولت‌های ثالث نسبت به مکاتبات رسمی و سایر ارتباطات رسمی از جمله پیامهای "کد" و رمز که از خاک آنها می‌گذرد، همان آزادی و حمایتی را اعطاء خواهند کرد که دولت پذیرنده طبق کنوانسیون حاضر ملزم به رعایت آن است و همچنین نسبت به پیک‌های مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر که در صورت لزوم روادید تحصیل کرده‌اند و نسبت به کیسه‌های پستی مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر که از سرزمین دولت ثالث می‌گذرد، همان مصونیت از تعرض و حمایتی را که دولت پذیرنده طبق کنوانسیون حاضر ملزم به رعایت آن است، اعطاء خواهند کرد.

۵ - تکالیف دولت‌های ثالث به موجب بندهای ۱، ۲، ۳ و ۴ ماده حاضر، همچنین نسبت به اشخاص مذکور در بندهای فوق و ارتباطات رسمی و کیسه‌های پستی مأموریت یا هیأت نمایندگی یا هیأت نمایندگی ناظر در مواقعی که به علت "فورس ماژور" در سرزمین دولت ثالثی می‌باشند، مجری خواهد بود.

ماده ۸۲ - عدم شناسایی دولت‌ها یا حکومتها یا فقدان روابط سیاسی یا کنسولی.

۱ - در صورتی که دولت پذیرنده و دولت فرستنده یا حکومت‌های آنها یکدیگر را به رسمیت نشناسند یا در صورت فقدان یا قطع روابط دیپلماتیک یا کنسولی بین آنها به حقوق و تکالیف آنها طبق کنوانسیون حاضر لطمه‌ای وارد نخواهد آمد.

۲ - تأسیس یا ابقاء یک مأموریت، اعزام یا شرکت یک هیأت نمایندگی یا یک هیأت نمایندگی ناظر یا هر اقدام در اجرای کنوانسیون حاضر، به خودی خود متضمن شناسایی دولت پذیرنده توسط دولت فرستنده یا حکومت آن یا بالعکس نخواهد بود.

ماده ۸۳ - عدم تبعیض.

در اجرای مقررات کنوانسیون حاضر هیچ گونه تبعیضی بین دولت به عمل نخواهد آمد.

ماده ۸۴ - مشاوره.

هر گاه در مورد اجرا یا تفسیر کنوانسیون حاضر بین دو یا چند دولت عضو اختلافی بروز نماید بنا بر تقاضای هر یک بین آنها مشاوره به عمل خواهد آمد و بنا به درخواست هر یک از طرفهای اختلاف از سازمان یا کنفرانس دعوت خواهد شد که در مشاورات شرکت نماید.

ماده ۸۵ - سازش.

۱ - چنانچه ظرف یک ماه از آغاز مشاوره، اختلاف از طریق مشاوره به ترتیبی که در ماده ۸۴ ذکر شد برطرف نگردد، هر یک از دولت‌های شرکت‌کننده در مشاوره می‌تواند این اختلاف را به یک کمیسیون سازش که طبق مقررات ماده حاضر و با دادن اطلاعیه کتبی به سازمان و سایر دولت‌های شرکت‌کننده در مشاوره تشکیل می‌گردد، احاله نماید.

۲ - هر کمیسیون سازش مرکب از سه عضو خواهد بود که دو نفر آن به ترتیب توسط هر یک از طرفین اختلاف انتخاب خواهند شد و نفر سوم که رئیس کمیسیون خواهد بود، طبق بند ۳ ماده حاضر انتخاب می‌گردد، هر یک از دولت‌های طرف کنوانسیون حاضر قبلاً فردی را به عنوان عضو این کمیسیون معرفی و مراتب را به سازمان اعلام خواهد نمود و سازمان فهرستی از این افراد را تهیه خواهد کرد. چنانچه یکی از دول طرف این کنوانسیون عضو موبوطه را قبلاً معرفی نکند، می‌تواند در جریان حل اختلاف و تا هنگامی که کمیسیون به تهیه پیش‌نویس گزارش طبق بند ۷ این ماده می‌پردازد، عضو خود را معرفی نماید.

۳ - رئیس کمیسیون توسط دو عضو دیگر به این سمت انتخاب خواهد شد. چنانچه دو عضو مذکور نتوانند ظرف یک ماه از تاریخ اطلاعیه مذکور در بند ۱ این ماده به توافق برسند یا چنانچه یکی از طرفهای اختلاف از حق خود برای تعیین عضو کمیسیون استفاده ننماید، رئیس کمیسیون بنا به تقاضای یکی از طرف‌های

اختلاف، توسط مقام اداری ارشد سازمان و ظرف یک ماه از تاریخ تقاضا تعیین خواهد شد. مقام مذکور یک حقوقدان ذیصلاحیت را که مأمور سازمان یا تبعه هیچ یک از دولتهای طرف اختلاف نباشد به عنوان رئیس کمیسیون سازش تعیین خواهد کرد.

۴ - احراز هر پست بالاتر از پست به ترتیبی است که در مورد انتخاب نخست ذکر شده است.

۵ - کمیسیون حتی اگر ترکیب اعضای آن ناقص باشد به مجرد انتخاب رئیس شروع به کار خواهد کرد.

۶ - کمیسیون آیین نامه داخلی خود را رأساً تنظیم و تصمیمات و توصیه‌های خود را با اکثریت آراء اتخاذ خواهد نمود. کمیسیون می‌تواند به سازمان توصیه نماید که اگر بر طبق منشور ملل متحد مجاز به این امر باشد، از دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که در رابطه با اجرا یا تفسیر کنوانسیون حاضر نظر مشورتی خود را اعلام نماید.

۷ - چنانچه کمیسیون نتواند ظرف دو ماه از تاریخ انتصاب رئیس، نظر موافق طرفهای اختلاف را برای حل اختلاف جلب نماید، در اسرع وقت ممکن گزارشی از اقدامات خود را تهیه و آنرا به اطلاع طرفهای اختلاف خواهد رسانید. این گزارش متضمن نتایج حاصله در خصوص حقایق امر و مسائل حقوقی و توصیه‌هایی خواهد بود که کمیسیون ره طرفهای اختلاف برای تسهیل حل و فصل اختلاف ارائه نموده است. مهلت مقرر دو ماه را می‌توان بنا بر تصمیم کمیسیون تمدید کرد. توصیه‌های مندرج در گزارش کمیسیون برای هیچ یک از طرفهای اختلاف الزام‌آور نخواهد بود مگر آنکه کلیه طرفهای اختلاف توصیه‌های مزبور را پذیرفته باشند. مع الوصف هر یک از طرفهای اختلاف می‌تواند به طور یکجانبه اعلام نماید که توصیه‌های مندرج در گزارش را تا آنجا که به طرف مذکور مربوط می‌گردد، اجرا خواهد نمود.

۸ - هیچ یک از مقررات بندهای پیشین این ماده مانع از اتخاذ روش مناسب دیگری برای حل اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر کنوانسیون حاضر یا حصول توافق بین طرفهای اختلاف برای حل آن به طریق پیشنهادی سازمان یا هر طریق دیگر نخواهد بود.

۹ - مفاد ماده حاضر خللی به مقررات مربوط به حل اختلافات مندرج در موافقتنامه‌های بین‌المللی لازم‌الاجرا بین دولتها یا بین دولتها و سازمانهای بین‌المللی وارد نخواهد ساخت.

بخش ششم - مواد نهایی

ماده ۸۶ - امضاء.

کنوانسیون حاضر تا تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۷۵ در وزارت فدرال امور خارجه جمهوری اتریش و پس از آن تا تاریخ ۳۰ مارس ۱۹۷۶ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک برای امضای کلیه دول مفتوح خواهد بود.

ماده ۸۷ - تصویب.

کنوانسیون حاضر به تصویب خواهد رسید و اسناد تصویب نزد دبیر کل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

ماده ۸۸ - الحاق.

کنوانسیون حاضر برای الحاق کلیه دول مفتوح خواهد بود و اسناد الحاق به دبیر کل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

ماده ۸۹ - لازم‌الاجرا شدن.

۱ - کنوانسیون حاضر در سی‌امین روز پس از تسلیم و سی و پنجمین روز سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۲ - این کنوانسیون برای هر دولتی که پس از تسلیم سی و پنجمین سند تصویب یا الحاق، آنرا تصویب نموده یا بدان ملحق گردد در سی‌امین روز پس از تودیع سند تصویب یا الحاق توسط دولت مذکور لازم‌الاجرا خواهد گردید.

ماده ۹۰ - اجرای کنوانسیون توسط سازمان‌ها.

پس از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون حاضر، ارگان ذیصلاحیت یک سازمان بین‌المللی که دارای جنبه جهانی باشد، می‌تواند تصمیمی را برای اجرای مقررات مربوطه این کنوانسیون اتخاذ نماید. سازمان این تصمیم را به دولت پذیرنده و به مرجع نگهدارنده کنوانسیون اطلاع خواهد داد.

ماده ۹۱ - اطلاعیه‌های مرجع نگهدارنده.

۱ - دبیر کل سازمان ملل متحد به عنوان مرجع نگهدارنده کنوانسیون حاضر، موارد زیر را به اطلاع کلیه دول خواهد رسانید:

(الف) امضاء کنوانسیون و تودیع اسناد تصویب یا الحاق طبق مواد ۸۶، ۸۷ و ۸۸.

(ب) تاریخ لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون حاضر طبق ماده ۸۹.

(ج) هر گونه تصمیمی که طبق ماده ۹۰ اعلام شده باشد.

۲ - دبیر کل سازمان ملل متحد عنداللزوم کلیه دول را از سایر اقدامات و اطلاعیه‌ها یا ابلاغیه‌های مربوط به کنوانسیون حاضر مطلع خواهد ساخت.

ماده ۹۲ - متون معتبر.

نسخه اصلی کنوانسیون حاضر که متون چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی آن متساویاً معتبر می‌باشد، به دبیر کل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد و دبیر کل رونوشت‌های مطابق با اصل و گواهی شده آنرا برای کلیه دول ارسال خواهد داشت.

بنا به مراتب نمایندگان تام‌الاختیار امضاکننده زیر که از طرف دولتهای متبوع خود دارای اختیارات لازم می‌باشند، کنوانسیون را امضاء نمودند.

وین - چهاردهم مارس یک هزار و نهصد و هفتاد و پنج قانون فوق مشتمل بر ماده واحد منظم به متن کنوانسیون شامل نود و دو ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه بیست و هشتم تیر ماه یک هزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷.۵.۴ به تصویب شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی